

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3Csp/63/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717204434
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2017:3717204434.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou Mgr. Silviou Kysuckou, v spore žalobcu K. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX/X, G., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARNTERS, s.r.o., Legionárska 7158/5, Trenčín, IČO: 47 256 907, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, takto

rozhodol:

I.

Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.607,40 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia z a m i e t a .

Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

II.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.500,- eur, ako primerané finančné zadosťučinenie, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, ktorá došla na súd dňa 07.04.2017, sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 2.778,32 eur a zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie 1.500,- eur. V žalobe uviedol, že dňa 13.09.2010 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8400031205, na základe ktorej mu žalobca poskytol úver vo výške 1.500,- eur so splatnosťou 42 mesačných splátok s výškou splátky 80,37 eur, s celkovou čiastkou na úhradu 3.375,54 eur. Zároveň bol žalobca povinný zaplatiť odmenu za poskytované služby 215,75 eur. Žalobca doposiaľ uhradil 5.860,- eur. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8400031205 podpísanej žalobcom 06.09.2010 a žalovaným 13.09.2010 vyplýva, že žalobca v bode 5 žiada o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- eur so splatnosťou 42 splátok s výškou mesačnej splátky 80,37 eur, ktorú musí dlžník splatiť vo výške 3.375,54 eur; predpokladaná výška RPMN bola uvedená 70,01 %, ročná úroková sadzba 70,01 % a priemerná RPMN 47,39 %. Ďalej sa v zmluve uvádza údaj o poskytnutej čiastke revolvingu 790,84 eur pri predpokladanej RPMN 63,32 %, ročnej úrokovej sadzbe 76,21 %, celkovej čiastke pri revolvingu, ktorú je povinný zaplatiť 1.928,88 eur. V bode 6 citovanej

žiadosti sú dopísané údaje o schválenom revolvingovom úvere tak, ako v bode 5. Žalobca poukázal na bod 13 predmetnej žiadosti. Ďalej uviedol, že z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8400031205 zo dňa 13.09.2010 vyplýva, že dlžníkom je žalobca a bol mu schválený úver 1.500,- eur so splatnosťou 42 mesiacov, s mesačnou splátkou 80,37 eur s dátumom splatnosti 1. splátky 19.10.2010, dátumom splatnosti poslednej splátky 19.03.2014, s mesačnou periodicitou splácania úveru, dátumom splatnosti splátky v priebehu periódy splácania v 19. deň, ročnou percentuálnou mierou nákladov 68,88 %, s priemernou hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov platnej ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere 47,39 %, celková čiastka, ktorú musí žalobca zaplatiť 3.375,54 eur, odplata za poskytnutie služby podľa dohody o poskytnutí služby 215,75 eur s ročnou úrokovou sadzbou úveru 76,21 %. Schválená výška revolvingu bola 902,92 eur s výškou RPMN 60,49 %. Poukázal na to, že uzavretá zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Dodal, že zmluva neobsahuje zákonné náležitosti podľa zákona 129/2010 Z. z. Napadnutá zmluva je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda nebola uzatvorená písomne. Žalobca so žalovaným spísali žiadosť o poskytnutie úveru (bod 5), bod 6 v čase podpisovania nebol vyplnený, nakoľko je v ňom uvedené že sa nevyplní a navyiac sa jedná o iné písmo. Následne žalobcovi došlo oznámenie žalovaného o schválení úveru. Uvedené oznámenie však nie je podpísané zo strany žalobcu. Písomná forma je tak zachovaná len pri žiadosti o poskytnutie úveru, pričom schválenie s uvedením výšky úveru a všetkých náležitostí týkajúce sa splátok, úrokov, ročnej percentuálnej miery nákladov boli uvedené len v oznámení veriteľa. Jedná sa o nekalú praktiku žalovaného, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalobca nevie v akej výške a s akými podmienkami bude schválený jeho úver, pretože vypisuje len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru mu má byť oznámené následne žalovaným, keď už nemá možnosť ovplyvniť výšku úveru a podmienky, za ktorých je úver poskytnutý. Úverová zmluva tiež neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/, f/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je úver podľa § 11 ods. 1 tohto zákona bezúročný a bez poplatkov. Ďalej poukázal na úrokovú sadzbu 70,01 % ročne, ktorá podstatne prevyšuje odplatu obvyklú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Podľa informácie NBS v septembri 2010 bola priemerná ročná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch 12,75 %, Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ a nesmie sa priečiť dobrým mravom (poukázal na rozhodnutie NS SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Pre rozpor s dobrými mravmi je neplatná zmluva v časti dohody o poskytovaní služieb. Túto zmluvnú podmienku nemožno považovať za individuálne dojednanú, bola súčasťou vopred pripraveného formulára. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že k tejto zmluvnej podmienke nemusel žalobca pristúpiť. K takto koncipovanej zmluve pristupuje dlžník v prvom rade s tým, že má záujem získať úver, musí akceptovať vopred pripravené zmluvné podmienky a obvykle nemá dost času dôkladne si zmluvu prečítať a dostatok odborných znalostí k tomu, aby odborné a cielene náročné formulované body zmluvy vôbec mohol z pohľadu ich obsahu a dosahu na jeho osobu posúdiť. Takto môže dôjsť k tomu, že sa zaviazne zaplatiť za službu, ktorú nedostal a ktorú vôbec nemusí dostať, čo spôsobuje v tejto časti jeho zjavne nevýhodné postavenie. Žalobca ďalej citoval ustanovenia § 53 ods. 1, 4, 39 a 451 OZ. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie uviedol, že žalobca zaplatil žalovanému doposiaľ sumu 5.860,- eur - výška úveru bola 1.500,- eur, žalobca uhradil sumu 3.375,54 eur titulom úverovej zmluvy a sumu 215,75 eur titulom dohody o poskytnutí služby a sumu 2.268,71 eur titulom revolvingového úveru, pričom titulom revolvingového úveru mal uhradiť sumu 1.581,68 eur (2 x čerpaný revolving vo výške 790,84 eur). Žalovaný je povinný žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2.778,32 eur vrátiť. Žalobca si tiež uplatnil primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.500 eur, ktoré odôvodnil výrazným zásahom žalovaného do jeho práv a neprimeranými praktikami žalovaného pri vymáhaní úveru. Neustále výzvy a navyšovanie dlžnej sumy zo strany žalovaného značne nepriaznivo pôsobili na zdravotný a psychický stav žalobcu.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8400031205 zo dňa 13.09.2010, Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 13.09.2010, priemerné úrokové miery z úverov.

3. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení k žalobe zo dňa 11.05.2017 žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti vzhľadom na právny názor, ktorý vyslovil vo svojom uznesení Krajský súd v Žiline č. k. 9Co/516/2015 zo dňa 29.10.2015, a síce že „Vzťah bezdôvodného obohatenia medzi účastníkmi je osobitným, nie spotrebiteľským vzťahom.“ Žiadal o postúpenie veci na Okresný súd Bratislava I. Ďalej žalovaný poprel tvrdenia žalobcu, že zmluva je

bezúročná a bez poplatkov, táto bola uzatvorená na základe návrhu na uzavretie zo dňa 06.09.2010 a prijatia vyjadreného v bode 6 zo dňa 13.09.2010, pričom medzi návrhom a jeho prijatím pokiaľ ide o dohodnuté údaje, nie je žiadny rozdiel. V súvislosti s dojednaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch podotkol, že nie všetky údaje predstavujúce náležitosti takej zmluvy sú objektívne dohodnuteľné a zákonná úprava to ani nepredpokladá, napríklad údaj o kontrolnom orgáne, priemernej hodnote RPMN, výška RPMN, konečná splatnosť úveru. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, že zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o konečnom termíne splatnosti. Poukázal v tejto súvislosti na konanie vo veci C-42/15 s poukazom na ustanovenie § 164 v spojení s § 162 ods. 1 písm. c) C.s.p.. Pokiaľ ide o údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, poukázal na to, že tieto sú riadne uvedené, keďže zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie úveru, ale aj zmluvnými dojednaniami, ktoré sú v zmysle čl. 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Z čl. 4 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je dňom konečnej splatnosti úveru a deň splatnosti je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/111/2014-166 s tým, že aj v zmysle rozhodnutia C-42/15 je možné uvedený údaj uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriaceho zmluvu. Termín konečnej splatnosti teda vyplýva z oznámenia o schválení úveru zaslanom dlžníkovi, a je to deň 19.03.2014. V súvislosti s tvrdeniami o počte, výške a termínoch splatnosti splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov uviedol, že zmluva tieto náležitosti obsahuje, výška splátky bola stanovená na 80,37 eur, termín splatnosti splátky je uvedený v oznámení veriteľa ako aj v splátkovom kalendári, ktoré sú neoddeliteľnými súčasťami zmluvy a počet splátok bol stanovený na 42. Nad rámec je v oznámení obsiahnutý aj dátum splatnosti prvej splátky. Citoval ustanovenia čl. 10 ods. 1 písm. b), h) smernice Rady 2008/48. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/111/2014-166, ktorý sa v celom rozsahu stotožnil s jeho argumentáciou a tiež na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, z ktorého vyplýva, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu týkajúce sa úrokovej sadzby. Zo žiadnej právnej normy, ktorá sa týka spotrebiteľských úverových zmlúv a ktorá bola platná a účinná v čase uzavretia zmluvy nevyplýva, že sa má výška úrokovej sadzby riadiť priemernou úrokovou sadzbou bánk. Zmluva bola uzavretá v roku 2010, a teda sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“). Prednostné použitie OZ na spotrebiteľské vzťahy bolo do zákona zavedené až zákonom č. 102/2014 Z. z. úč. od 01.04.2015. Poukázal na stanovisko Útvaru dohľadu nad finančným trhom č. 1/2015, z ktorého citoval. Úprava úrokov je teda uvedená v ustanovení § 502 ObZ. Priemerné úrokové sadzby, na ktoré poukazuje žalobca, sa použiť nedajú už len preto, lebo ide o vyjadrenie priemeru. Teda stavu, kedy banky poskytovali úvery aj za vyššie úverové sadzby, a to s prihliadnutím na rozsah rizika, mieru zabezpečenia a pod. V zmysle § 502 ods. 2 ObZ nie je v prípade úverovej zmluvy podľa zákona možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate ani v prípade, ak by tieto boli v rozpore so zákonom. Právna norma určuje iný následok, ako sa navrhuje podanou žalobou. Poukázal na ustanovenie § 53 ods. 6 OZ účinného ku dňu uzavretia zmluvy s tým, že citoval z publikácie Finančné právo, C.H.BECK 2012 čo sa rozumie pod pojmom „finančný trh“. Pojem odplata a úrok nie sú totožné a preto nie je možné hodnotiť celkovú odplatu iba z pohľadu jednej zložky - ročnej úrokovej sadzby. Zákonodarcia reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie len ročnú úrokovú sadzbu. V zákone bolo výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca toto vôbec nerešpektuje. Porovnanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne - banka si svoj „zisk“ účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a pod., čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Odplata, ktorá je regulovaná v zmysle ust. § 53 ods. 6 OZ vyjadruje celkovú nákladovosť úveru pre spotrebiteľa (teda okrem úroku aj iné poplatky). V rozhodnom období bola priemerná odplata určovaná Ministerstvom financií SR v hodnote 47,39 %. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala. Ďalej sa žalovaný venoval argumentácii ohľadne tvrdenia žalobcu, že Dohoda o poskytnutí služby má byť absolútne neplatná. Uviedol, že táto dohoda je uzavretá ako samostatná zmluva, samostatný dokument, bola samostatne podpisovaná, graficky oddelená od zmluvy o úvere, čo aj pri bežnej opatrnosti spotrebiteľa upozorňuje na fakt, že nejde o automatickú súčasť úverovej zmluvy. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/81/2011. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu týkajúce sa poskytnutia služby, nakoľko žalobca svojou argumentáciou spochybňuje vlastný prejav vôle s odstupom viac ako 6 rokov. V súvislosti s nárokom žalobcu na primerané zadostučinenie žalovaný uviedol, že popiera tento žalobcov nárok, ktorý

opiera o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 350/2007 Z. z., z ktorého citoval. Žalobca neuniesol ani v minimálnom rozsahu dôkazné bremeno uplatneného nároku, t. j. v čom, resp. na akom základe si ho uplatňuje. Súčasne z tvrdení žalobcu nie sú zrejmé základné skutočnosti, ktoré na zdôvodnenie uplatňovania takého nároku vlastne uplatňuje. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

4. Žalovaný na podporu svojich tvrdení označil nasledovné dôkazy: súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2010, Zmluva o revolvingovom úvere č. 8400031205 + zmluvné dojednania, z ktorých predložil súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2010.

5. Žalobca cez právneho zástupcu v replike zo dňa 02.06.2017 uviedol na margo záväznosti rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15, že podľa právnej doktríny smernica nemá všeobecnú záväznosť ako nariadenie. Samotná smernica nemôže ukladať povinnosti jednotlivcovi, takže sa na ňu ako takú nemožno odvolávať (uznesenie NS SR zo dňa 07.06.2013 sp. zn. 5Cdo/5/2013). V rozsudku C-42/15 Súdny dvor EÚ citoval z odôvodnenia Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica“) pod bodom (9) a (30), Slovenská republika prijala zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý nie je (a ani nemôže byť) v rozpore so smernicou. V súvislosti s námietkou miestnej nepríslušnosti uviedol, že zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ a je zároveň spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Citoval ustanovenie § 52 ods. 1-4 OZ s tým, že nakoľko žalobca vystupoval ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ v zmysle týchto ustanovení, niet pochýb o tom, že daná zmluva má spotrebiteľský charakter a teda aj miestna príslušnosť bola určená podľa § 19 písm. d) C.s.p. Poukázal na uznesenie NS SR č. 4Obdo/45/2012 z 24.06.2013, v zmysle ktorého nemožno považovať nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia za osobitný nárok, „ktorý nie je upravený spotrebiteľským právnym režimom“. K argumentácii ohľadne toho, že nie všetky údaje predstavujúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú objektívne dohodnuteľné a zákonná úprava to logicky ani nepredpokladá, žalobca poukázal na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch uvádza obligatórne náležitosti zmlúv, a preto nie je na rozhodnutí žalovaného, či tieto v zmluve uvedie alebo nie. V prípade, že sa rozhodne údaj o konečnom termíne splatnosti, rozpis splátok a RPMN neuviesť, takýto postup je sankcionovaný zákonom bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. Nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného, že zmluva o revolvingovom úvere nie je osobitným zmluvným typom a zákon č. 129/2010 Z. z. ju neupravuje, pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/40/2016, bod 2. odôvodnenia. Samotný žalovaný deklaruje, že k uzavretiu zmluvy malo dôjsť na základe návrhu na uzavretie žiadosti zo dňa 06.09.2010 a jeho prijatia žalovaným dňa 13.09.2010, z čoho vyplýva, že iba návrh v bode 5. bol akceptovaný v bode 6. Preto oznámenie veriteľa zo dňa 13.09.2010 možno považovať za nový návrh žalovaného. Je teda zrejmé, že zmluva nebola uzavretá písomne. Žalobca zotrval na svojom tvrdení, že obligatórnou náležitosťou zmluvy je podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy výška, počet a termíny splátok, istiny a iných poplatkov ako aj doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Mal tiež za to, že termín konečnej splatnosti úveru pri uvedení počtu splátok je nejednoznačný a neurčitý, v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu prax, podľa ktorej termín konečnej splatnosti má byť uvedený vo forme presného dátumu - deň, mesiac a rok a termín konečnej splatnosti nemožno vyvodzovať iba z celkového počtu splátok, ktoré majú byť zaplatené (rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/139/2016 zo dňa 20.04.2016, resp. Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/510/2015 z 01.06.2016). Medzi stranami je nesporná výška úroku, za ktorý bol žalobcovi poskytnutý úver - 70,01 %. Takáto výška úveru je v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom k priemernej ročnej úrokovej miere pri spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o dohodu o poskytnutí služby žalobca uviedol, že podmienkou platnosti právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 OZ je to, aby sa právny úkon urobil slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. V danom prípade mal žalobca záujem o úver od žalovaného na preklenutie nepriaznivej finančnej situácie a nemal vôľu žiadať od žalovaného „poskytnutie služby“ v hodnote 215,75 eur. Táto bola pripravená spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere v ten istý deň na predtlačí a žalobca nemal vedomosť od žalovaného o tom, že sa jedná o samostatné právne úkony s rôznymi právnymi dôsledkami. Žalobca nemal vôľu uzavrieť dohodu o poskytnutí služby, preto jej uzavretie považuje za nekalú obchodnú praktiku zo strany žalovaného. Nedostatok vôle uzavrieť takúto dohodu zo strany žalobcu spôsobuje absolútnu neplatnosť úkonu v zmysle § 37 ods. 1 OZ. Ohľadne primeraného finančného zadosťučinenia tvrdil, že práve v tomto konaní

si uplatňuje na súde porušenie svojho práva ako spotrebiteľa, preto má na toto nárok, keďže boli porušené jeho práva ako spotrebiteľa vo vzťahu k jednotlivým zmluvným dojednaniám.

6. Žalobca v priebehu konania predložil nasledovné listinné dôkazy : List - odpoveď na žiadosť zo dňa 01.03.2017, Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8400031205 zo dňa 13.09.2010 a uznesenie tunajšieho súdu č. k. 7Csp/76/2016-8 zo dňa 15.11.2016, pričom navrhol vypočítať žalobcu.

7. Žalovaný v priebehu konania na výzvu súdu podaním zo dňa 30.08.2017 oznámil, že úver vo výške 1.500,- eur zo dňa 13.09.2010 bol poskytnutý tak, že časť vo výške 215,75 eur bola poskytnutá v rámci započítania so záväzkom žalovaného na poskytnutie úveru (Dohoda o poskytnutí služby podľa bodu 8. zmluvy) a časť vo výške 1.284,25 eur bola poskytnutá žalobcovi vyplatením na jeho účet. Následne dňa 24.09.2012 a 22.09.2014 boli žalobcovi na základe splnenia vopred dojednaných podmienok poskytnuté 2 revolvingové úvery oba vo výške 790,84 eur s tým, že časť vo výške 112,08 eur bola poskytnutá započítaním vzájomných záväzkov a časť vo výške 678,76 eur bola vyplatená v prospech účtu žalobcu). Celková poskytnutá suma tak predstavovala sumu 3.081,68 eur, pričom žalobca ku dňu napísania podania zaplatil 74 z 90-tich mesačných splátok. K podaniu priložil listinný dôkaz - prehľad platieb k zmluve č. 8400031205.

8. Podaním zo dňa 19.09.2017 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu zmenil žalobu a rozšíril svoj uplatnený nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia na sumu 3.305,61 eur. Zmenu žaloby odôvodnil tým, že nakoľko žalobca podľa potvrdenia žalovaného doteraz uhradil na predmetný úver 5.947,38 eur z reálne poskytnutého úveru na účet žalobcu vo výške 2.641,77 eur (1.284,25 eur + 678,76 eur + 678,76 eur), žalovaný sa tak na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil o sumu 3.305,61 eur. Na základe návrhu súd na pojednávaní dňa 26.09.2017 pripustil zmenu žaloby nasledovne: Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3.305,61 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný je povinný poskytnúť žalobcovi 1.500,- eur ako primerané finančné zadosťučinenie, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

9. Žalobca cez právneho zástupcu na pojednávaní okrem skutočností uvádzaných v žalobe a písomných podaniach v tejto veci uviedol, že námietka premlčania zo strany žalovaného je všeobecná a žalovaný neuvádza skutočnosti, ktoré by zakladali plynutie, resp. skončenie premlčacej lehoty a tieto skutočnosti ani ničím nepreukazuje. Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Pokiaľ ide o včasnosť podania žaloby, poukázal aj na formu zavinenia vzniknutého bezdôvodného obohatenia, ktorá priamo súvisí s otázkou premlčania. Podľa názoru žalobcu je v tejto súvislosti právne významné to, že rešpektovanie princípu „neznalosť zákona neospravedlňuje“, na spotrebiteľský právny vzťah zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere (uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6MCdo 9/2012 zo 16. 01. 2013). Je preto dôvodné predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením rozpisu splátok a termínu konečnej splatnosti priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že veriteľ teda žalovaný nebude môcť od dlžníka teda žalobcu, žiadať úrok z úveru a iné poplatky a preto v prípade, že to tak urobí bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozmeneý, tzv. nepriamy úmysel. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. V zmysle § 107 ods. 2 OZ zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s 10-ročnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa kedy k nemu došlo. Čo sa týka plynutia subjektívnej premlčacej doby, táto sa má odvíjať od okamihu, kedy sa v konkrétnom prípade dlžník skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil a teda rozhodujúci je subjektívny moment, kedy sa dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie tohto práva, pričom nie je rozhodujúce že oprávnená osoba mala možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť už skôr. V danom prípade sa žalobca dozvedel, o uvedených skutočnostiach v čase, kedy zvolený právny zástupca poskytol právne poradenstvo, po posúdení predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy žalobca udelil splnomocnenie právnomu zástupcovi, teda 26. 10. 2016. Na podporu tvrdení poukázal na rozhodnutie tunajšieho súdu spis. zn. 5Csp/31/2017 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, pod spis. zn. 21Co/72/2014 zo dňa 19. 03. 2015. Žalobca predložil žalovanému aj neplatnú dohodu o

zrážkach zo mzdy, a žalobcu vôbec neoboznámil s dôsledkami, s ktorými sa tento právny úkon spája. Aj v dôsledku takého nekalého konania žalovaný uplatnil dohodu o zrážkach zo mzdy a vystavil tak žalobcu neprijemnostiam v práci, kedy mu zamestnávateľ zrážal zo mzdy, pre konanie žalovaného nemohol získať následne benefity od svojho zamestnávateľa, taktiež sa vystavil posmeškom od svojich spolupracovníkov. Neustále napomínanie žalobcu zo strany žalovaného a neustále telefonáty domov žalobcovi negatívne vplývali aj na zdravotný stav jeho rodičov. Žalovaný porušil právne predpisy v oblasti ochrany práv spotrebiteľov, poškodil práva žalobcu ako spotrebiteľa, čím mu vznikla ujma a bol nútený sa domáhať svojich práv súdnou cestou.

10. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a prečítaním, resp. oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré strany sporu predložili na podporu svojich tvrdení, resp. ktoré súd v zmysle § 295 CSP vyžiadal, a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400031205 podpísanej žalobcom dňa 06.09.2010 mal súd za preukázané, že žalovaný v bode 5. požiadal žalovaného o poskytnutie úveru za podmienok: mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 eur, poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,- eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/19, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky) 3.375,54 eur. V bode 5. sa nachádza i údaj o predpokladanej RPMN za úver 70,01 %, o ročnej úrokovej sadzbe úveru a priemernej RPMN za úver 47,39 %. Tiež sa tam nachádzajú údaje o poskytnutej čiastke revolvingu 790,84 eur, celkovej čiastke pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%.

12. Žalovaný podpísal uvedenú žiadosť/zmluvu dňa 13.09.2010 s tým, že v bode 6. doplnil údaje o schválenom revolvingovom úvere nasledovne: mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 eur, poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,- eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/19, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky) 3.375,54 eur. V bode 6. sa nachádza i údaj o predpokladanej RPMN za úver 70,01 %, o ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,01% a priemernej RPMN za úver 47,39 %. Tiež sa tam nachádzajú údaje o poskytnutej čiastke revolvingu 790,84 eur, celkovej čiastke pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%.

13. Medzi stranami nebolo sporné tvrdenie ohľadne výšky ročnej úrokovej sadzby úveru 70,01%.

14. Strany sporu zároveň v rovnaký deň ako podpísali vyššie uvedenú zmluvu o revolvingovom úvere podpísali i Dohodu o poskytnutí služby, ktorá je obsahnutá v bode 8. Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400031205, v zmysle ktorej sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť na žiadosť žalobcu službu spočívajúcu v možnosti odkladu max. 3 splátok úveru, resp. revolvingu a žalobca sa zaviazal ako odplatu za poskytnutie služby (odklad splatnosti splátok úveru) zaplatiť 215,75 eur, resp. sumu 112,08 eur za odklad splatnosti splátok revolvingu.

15. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (bod 13. zmluvy) boli Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. (ďalej len „zmluvné dojednania“) vyhotovené ako formulár a obsahujúce základné ustanovenia, ustanovenia o uzatvorení zmluvy a čerpaní úveru, celkovej výške úveru a RPMN, revolvingu, úrokoch za poskytnutie úveru a revolvingu, ustanovenia o zabezpečení úveru, prílohách, právach a povinnostiach dlžníka, neuskutočnení revolvingu - výpoveď, započítaní, ďalej obsahujú čestné prehlásenia dlžníka, ustanovenia o oznamovaní a doručovaní, porušení zmluvy, službách, predčasnom splatení úveru a záverečné ustanovenia.

16. V čl. 2. bode 2.1., bode 2.2. a bode 2.3 zmluvných dojednaní je uvedené, že vyplnená Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu podpísaná dlžníkom je návrhom na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktorá zmluva je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka a veriteľa. Veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a 1 rovnopis zmluvy o revolvingovom úvere. Veriteľ poskytne schválenú

výšku úveru na účet dlžníka uvedený v zmluve o revolvingovom úvere v deň nadobudnutia účinnosti tejto zmluvy o revolvingovom úvere.

17. V čl. 7, bod 7.1 zmluvných dojednaní je uvedené, že súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu sú prílohy, okrem iných i oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi podľa čl. 2, bod 2.2 zmluvy obsahujúce všetky identifikačné údaje schváleného úveru.

18. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8400031205 zo dňa 13.09.2010 vyplýva, že žalobcovi bola schválená výška úveru 1.500,- eur so splatnosťou 42 mesiacov, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 19.10.2010 a dátum splatnosti poslednej splátky 19.03.2014. Výška mesačnej splátky predstavovala 80,37 eur. RPMN úveru bola v oznámení uvedená 68,88 %, priemerná hodnota RPMN 47,39 %, ročná úroková sadzba 70,01 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je 3.375,54 eur. Ďalej sú tam uvedené údaje o schválenej výške revolvingu 902,92 eur, výške mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 80,37 eur, RPMN po vykonaní revolvingu 60,49 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 1.928,88 eur, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%.

19. Medzi stranami sporu je nesporné, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.500,- eur, z ktorého žalobcovi zaslal žalovaný na účet sumu 1.284,25 eur, zvyšok započítal na dohodu po poskytnutí služby podľa čl. 8 úverovej zmluvy. Ďalej mu dňa 24.09.2012 žalovaný zaslal na účet sumu 678,76 eur a dňa 22.09.2014 sumu 678,76 eur, obe sumy titulom revolvingu. Celkovo teda žalovaný poskytol žalobcovi titulom úveru a revolvingového úveru sumu 2.641,77 eur. Rovnako tak nebolo medzi stranami sporné, že žalobca zaplatil ku dňu rozhodnutia súdu celkovo 74 splátok po 80,37 eur, t. j. sumu 5.947,38 eur. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z prehľadu platieb, ktorý predložil žalovaný. Medzi stranami bolo nesporné i to, že žalobca úver po 80,37 eur splácal v dňoch uvedených v prehľade platieb, pričom od 18.10.2010 do 04.03.2015 zaplatil 54 splátok po 80,37 eur, v období od 07.04.2015 do 07.11.2016 zaplatil 20 splátok po 80,37 eur.

20. Z priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách - informácie zverejnené na www.nbs.sk, bola priemerná úroková miera z úverov pri nových obchodoch - spotrebiteľských úveroch za mesiac september roku 2010 od 1 do 5 rokov 11,04 %.

21. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2010 bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch do sumy 1.500,- eur vrátane pri zmluvnej splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 47,39 %.

22. Dňa 13.09.2010 strany sporu uzatvorili aj Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8400031205, na základe ktorej zamestnávateľ žalobcu začal vykonávať zrážky zo mzdy v prospech žalovaného. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 7Csp/76/2016-8 zo dňa 15.11.2016 súd uložil žalovanému neodkladným opatrením povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8400031205. Uvedené skutočnosti boli preukázané listinnými dôkazmi - Dohodou o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8400031205 zo dňa 13.09.2010 a uznesením tunajšieho súdu č. k. 7Csp/76/2016-8 zo dňa 15.11.2016.

23. Žalobca na pojednávaní vypovedal, že ho zástupkyňa spoločnosti p. X. písomne oslovila, že mu môže byť poskytnutý úver v sume 1.500,- eur na daný počet mesiacov. Žalobca sa s ňou telefonicky skontaktoval a dohodol, pričom sa stretli na parkovisku v obci G.Š., kde došlo k podpisu zmluvy na kapote auta. Rokovanie s p. X. trvalo max. 10 minút, podpisovali veľa papierov, pričom žalobcovým úmyslom bolo uzatvoriť zmluvu na 1.500,- eur. Bolo mu tiež vysvetlené, že je možnosť poskytnúť zo strany žalovaného aj revolving, avšak žalobca bol v domnení, že treba oň požiadať. Tento mu však bol poskytnutý automaticky. Bol si vedomý toho, že finančné prostriedky musí vrátiť. Zo strany žalovaného mu nebola poskytnutá celá suma 1.500,- eur, z akého dôvodu mu bola poskytnutá nižšia čiastka uviesť nevedel. Následne mu bol poskytnutý bez toho, aby o to žalovaného žiadal, 2-krát automaticky revolving a aj to nie v tej výške ako bol v zmluve uvedený, ale tiež v nižšej sume. Od počiatku žalobca vedel, že platí žalovanému. Peniaze žalobca použil na prerábku rodičovského domu. Keď sa dostal do omeškania s platením asi 2 splátok, požiadal žalovaný zamestnávateľa žalobcu, aby vykonával zrážky zo mzdy žalobcu. Žalobca uviedol, že sa následne dostal do problémov v tom zmysle, že si nemohol požiadať o

bezúročný úver, ktorý poskytoval jeho zamestnávateľ, pretože na základe toho, že mu boli vykonávané zrážky zo mzdy, mu bola žiadosť o poskytnutie takéhoto úveru zamietnutá. Vzhľadom k tomu, že sa v spoločnosti, v ktorej žalobca pracuje roznieslo, že sú z jeho mzdy vykonávané zrážky zo mzdy, necítil sa potom v práci príjemne. Najviac sa to dotklo rodičov žalobcu, najmä jeho matky, ktorá v minulosti bola hospitalizovaná, bola liečená aj pre psychiatrické ochorenie. Tej sa to dotklo preto, lebo zamestnanci žalovaného väčšinou volali a to na pevnú linku a tým, že ona ako dôchodkyňa aj s otcom sú už doma, tak väčšinou zdvíhajú telefón oni.

24. Podľa § 19 písm. d) C.s.p., Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania.

25. Podľa § 41 C.s.p. Súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

26. Podľa § 42 C.s.p., Ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 290 C.s.p., Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

28. Podľa § 3 ods. 1 OZ, Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

29. Podľa § 39 OZ, Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 52 ods. 1 - 4 OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy, (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ, (1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

32. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

33. Podľa § 497 ObZ, Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

34. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) Na

účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

35. Podľa § 9 ods. 1, 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch, (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

36. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

37. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

38. Z vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že v danom prípade došlo medzi žalobcom ako dlžníkom - spotrebiteľom a žalovaným ako veriteľom - dodávateľom k uzavretiu Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400031205 podľa § 497 ObZ a Dohody o poskytnutí služby v súvislosti so zmluvou o úvere č. 8400031205, oba právne úkony zo dňa 13.09.2010. Vzhľadom na povahu účastníkov právneho vzťahu sú tieto zmluvy spotrebiteľskými zmluvami podľa § 52 a nasl. OZ a úverová zmluva tiež aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. Je nepochybné, že v oboch prípadoch sa jedná o typové spotrebiteľské zmluvy. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Dané zmluvy túto charakteristiku spĺňajú, žalovaný konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a keďže z obsahu spisu nevyplýva, že žalobca ako fyzická osoba konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, resp. že by mu bol poskytnutý úver na výkon zamestnania alebo povolania, z tohto dôvodu sa považuje za spotrebiteľa. Zo samotných zmlúv je ďalej zrejmé, že žalobca nemohol individuálne ovplyvniť ich obsah, boli už vopred pripravené na predtlačenom formulári. Súčasťou úverovej zmluvy sú aj zmluvné dojednania, ktoré rovnako žalobca ovplyvniť nemohol, nakoľko taktiež boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Strany sporu uzavreli i Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8400031205 zo dňa 13.09.2010, ktorá súvisí so zmluvou o úvere.

39. Zo žaloby vyplýva, že žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia zo spotrebiteľskej zmluvy a uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu primerané zadosťučinenie. Keďže sa jednoznačne jedná o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, žalobca teda inicioval spotrebiteľský spor v zmysle § 290 C.s.p. Žalobca teda mal na výber podať žalobu buď na všeobecný súd žalovaného, alebo podľa § 19 písm. d) C.s.p. - teda podľa adresy trvalého pobytu žalobcu, ktorý je spotrebiteľ. Súd sa z tohto dôvodu nestotožnil s argumentáciou žalovaného, keď namietol miestnu nepríslušnosť pri svojom prvom úkone a žiadal postúpiť vec na Okresný súd Bratislava I. Súd o tejto námietke podľa § 42 C.s.p. nerozhodoval a vec prejednal a rozhodol.

40. Predmetom sporu je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia (po rozšírení žaloby) vo výške 3.305,61 eur a priznanie finančného zadosťučinenia 1.500,- eur.

41. Vzhľadom k tomu, že žalovaný v rámci konania vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd sa touto námietkou zaoberal.

42. Žalovaná suma titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 3.305,61 eur je rozdielom medzi zaplatenou sumou žalovanému zo strany žalobcu vo výške 5.947,38 eur (74 splátok á 80,37 eur) a

skutočne poskytnutými finančnými prostriedkami zo strany žalovaného žalobcovi, teda súčet súm, ktoré boli žalobcovi titulom úveru a revolvingu skutočne pripísané na jeho účet (celkovo suma 2.641,77 eur = 1.284,25 eur + 678,76 eur + 678,76 eur). Medzi stranami bolo nesporné i to, že žalobca úver po 80,37 eur splácal v dňoch uvedených v prehľade platieb, pričom od 18.10.2010 do 04.03.2015 zaplatil 54 splátok po 80,37 eur, v období od 07.04.2015 do 07.11.2016 zaplatil 20 splátok po 80,37 eur. Žaloba bola na súd podaná dňa 07.04.2017.

43. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu ohľadom začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba 2 roky pri bezdôvodnom obohatení sa v zmysle § 107 ods. 1 OZ počíta odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsiahlu judikatúru, v zmysle ktorej sa oprávnený o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvie v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 OZ vtedy, keď mal k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, pričom nie je rozhodujúce, že už predtým mal možnosť sa dozvedieť skutočnosti, na základe ktorých si mohol urobiť úsudok o vzniku bezdôvodného obohatenia a jeho výšku (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo/2758/2006); pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je nutné vychádzať z preukázanej, skutočnej, nie predpokladanej vedomosti o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal - touto vedomosťou ustanovenie § 107 ods. 1 OZ nemieni znalosť právnej kvalifikácie, ale len skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/3433/2008). Pre posúdenie okamihu vzniku vedomosti žalobcu o tom, že žalovanému uhradza platby nad rámec poskytnutej istiny je významné, kedy žalobca preukázateľne získal informácie, na základe ktorých si mohol urobiť dostatočný úsudok o tom, že je platby titulom predmetnej úverovej zmluvy presiahli v úhrne výšku istiny úveru poskytnutej zo strany žalovaného. Tým, že splátky úveru uhradza sám dlžník v jemu známej výške, je možné úsudok o okamihu zaplatenia sumy zodpovedajúcej istine urobiť na základe jednoduchého matematického výpočtu. Preto sa dlžník musí dozvedieť o tom, že platí veriteľovi nad rámec poskytnutej istiny súčasne s okamihom, kedy uhradí splátku, ktorou poskytnutú istinu prvýkrát preplatí. Vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a prípadné poplatky úveru, ktorý je bezúročný a bez poplatkov v dôsledku sankcie zakotvenej v právnej úprave spotrebiteľských úverov, vzniká v zásade v okamihu prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co 315/2017 zo dňa 06.09.2017). V konaní bolo jednoznačne preukázané nielen listinnými dôkazmi, ale aj samotným vyjadrením žalobcu na pojednávaní, že tento vedel, že splátky platí žalovanému, ako aj koľko platí, keďže bol to práve on, ktorý splátky platil. Vychádzajúc teda z dátumu podania žaloby 07.04.2017 a z údajov v prehľade platieb má súd za to, že premlčaná je uplatnená suma vo výške 1.698,21 eur, ktorú tvoria splátky zaplatené v období od 03.07.2013 do 04.03.2015 vrátane každá po 80,37 eur, plus časť splátky vo výške 10,44 eur zaplatenej 05.06.2013, keďže už od 05.06.2013 v sume 10,44 eur žalobca prvýkrát plnil nad rámec poskytnutej istiny. Premlčacia doba najstaršie zaplatenej časti splátky 05.06.2013 uplynula 05.06.2015 a pred podaním žaloby uplynula i premlčacia doba ostatných splátok zaplatených po 05.06.2013 končiac sumou zaplatenou 04.03.2015. Súd preto žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k uplatnenej sume 1.698,21 eur zamietol bez toho, aby vecne skúmal opodstatnenosť tohto nároku.

44. Súd následne pristúpil k vecnému preskúmaniu zvyšku uplatneného nároku, a to sumy 1.607,40 eur titulom bezdôvodného obohatenia a sumy 1.500,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia.

45. Ako už bolo uvedené, zmluva o revolvingovom úvere je nepochybne zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy ustanovoval v § 9 ods. 2 podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V prípade, že by takáto zmluva neobsahovala čo i len jednu z náležitostí uvedených v § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, malo by to za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Prakticky to znamená, že dlžník je povinný zaplatiť veriteľovi len to, čo si požičal, resp. len to, čo mu veriteľ poskytol.

46. Po oboznámení sa s obsahom úverovej zmluvy súd dospel k záveru, že daná zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch). V zmluve je uvedený len údaj o splatnosti úveru (počet splátok a deň v mesiaci) 42/19. Podľa názoru súdu termín konečnej splatnosti má slúžiť k tomu, aby bol spotrebiteľ v každom prípade osobitne informovaný o konkrétnom termíne (dátume) ukončenia splácania svojho úveru. Podľa názoru súdu

nestačí uvedenie údaju „splatnosť úveru (počet splátok- deň v mesiaci): 42/19“ ako to bolo v tomto prípade. Hoci termín konečnej splatnosti (dátum splatnosti poslednej splátky úveru) vyplýva z oznámenia žalovaného o schválení úveru dlžníkovi, súd poukazuje na to, že tento údaj absentuje v návrhu na uzavretie zmluvy, ktorý robil žalobca, a teda zmluva s takouto náležitosťou nebola dohodnutá. Tento údaj žalovaný jednostranne oznámil žalobcovi, a teda nemôže byť ani súčasťou zmluvy.

47. Z vyššie uvedených dôvodov (keďže zmluva o úvere je v dôsledku absencie náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bez poplatkov) mal teda žalovaný právo na vrátenie sumy, ktorú žalobcovi skutočne poskytol. Keďže v konaní bolo preukázané, že žalovaný skutočne poskytol žalobcovi celkovo 2.641,77 eur, pričom žalobca mu vrátil sumu 5.947,38 eur, rozdiel predstavuje žalobcom požadovanú sumu 3.305,61 eur. Túto sumu je potrebné znížiť o sumu 1.698,21 eur z dôvodu dôvodne vznesenej námietky premĺčania, z čoho vyplýva, že žalobcovi je možné v tomto konaní priznať titulom bezdôvodného obohatenia sumu 1.607,40 eur. Súd preto zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť danú sumu žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

48. Okrem toho, že súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov, žalovaný nemá právo žiadať od žalobcu úrok za poskytnutie úveru aj z dôvodu, že ročný úrok vo výške 70,01% (v prípade úveru) , resp. 76,21% (v prípade revolvingu) je v rozpore s dobrými mravmi, z čoho vyplýva, že právny úkon - zmluva o úvere je v tejto časti neplatná. Ustanovenie § 3 ods. 1 OZ patrí k právnym normám s relatívne neurčitou hypotézou, t.j. k právnym normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom a ktoré tak prenechávajú súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého dopredu neobmedzeného okruhu okolností. Pri posudzovaní, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade, či v rozpore s dobrými mravmi, zákon výslovne neurčuje z akých hľadísk má súd vychádzať. Rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre použitie § 3 ods. 1 OZ, alebo § 39 OZ je vždy potrebné urobiť po starostlivej úvahe, v rámci ktorej musia byť zvážené všetky rozhodujúce okolnosti.

49. Pri dojednaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu okolnosti, za akých dlžník uzatvára zmluvu. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané (v niektorých prípadoch až úžernícke) úroky. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytnutí úverov alebo pôžičiek v danom období. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti sa dajú akceptovať vyššie úroky, avšak nie rozhodne viac ako 100 % oproti priemeru bánk. Vzhľadom k tomu, že v čase uzavretia zmluvy, teda v 9/2010, bola priemerná úroková miera poskytovaná bankami 11,04 % ročne, pričom v danej zmluve o spotrebiteľskom úvere je dohodnutá úroková sadzba vo výške 70,01 %, resp. 76,21 % ročne, čo je viac ako 6-násobok priemernej úrokovej miery, súd má za to, že sa jedná o neplatné zmluvné dojednanie úrokov pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ.

50. Žalobca sa ďalej domáhal vydania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.500,- eur. Súd mal za to, že tento nárok žalobcu je v zmysle § 3 ods. 5 č. 250/2007 Z. z. zákona o ochrane spotrebiteľa dôvodný. Je nepochybné, že žalovaný porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa tým, že porušil svoje povinnosti ustanovené v právnych predpisoch na ochranu spotrebiteľa, čím výrazne zasiahol do práv žalobcu. Žalobcovi aj napriek tomu, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov, resp. že dohoda o úrokoch je neplatná, boli vykonávané zrážky zo mzdy nad rámec poskytnutej istiny úveru, čím bolo výrazne zasiahnuté do jeho práv. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi i sumu 1.500,- eur, ktorá suma sa súdu javí ako primeraná vo vzťahu k priznanej výške bezdôvodného obohatenia.

51. Keďže žalobca bol v súvislosti s uplatneným nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia úspešný čo do zaplataenia 1.607,40 eur a neúspešný čo do zaplataenia 1.698,21 eur, súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. a žiadnej zo strán sporu nepriznal právo na náhradu trov konania. V súvislosti s primeraným finančným zadosťučinením súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % podľa § 255 ods. 1 C.s.p., keďže v tomto bol žalobca v celom rozsahu úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok).